

Forfatter: Rosenkrantz, Mette

Titel: BREV TIL: Gøye, Birgitte FRA: Rosenkrantz, Mette (1573-04-18)

Citation: Rosenkrantz, Mette: "BREV TIL: Gøye, Birgitte FRA: Rosenkrantz, Mette (1573-04-18)", i *Breve til og fra Herluf Trolle og Birgitte Gjõe (1. bind)*, Hos V. T Han in G & Appel., s. 599. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000667830-000-shoot-L0006678300000225.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Breve til og fra Herluf Trolle og Birgitte Gjõe (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

18. April 1573.

Mette Rosenkrantz til Birgitte Gjøe.

Hun og Peder Oxe ere Aftenen forud komne til Vallø; han er nu rejst til Kjøbenhavn, hvorhen hun om nogle Dage vil følge ham, naar et hende paakommet Ildebefindende har fortaget sig. Hun har med Deltagelse erfaret, at Fru Birgitte er syg, og ønsker snart at høre igjen fra hende.

Kerre Berrtte och keærre neædssyskenbarn, gud vueærre meæd dig y alle dinne vuge². Ieg vuyl ffor ttyssenz kaartthed lade alld ttackssillse bestaa och vuyl aff formue ffynnz dig huld och gieærerne att gørre, huiz du kand vueærre ttieæntt meænd(!), deæ ttero vuist etc. Kerre Berrtte, vuil ieg dig vueænlligen icke forhaalle, deæ Peær och ieg kom hid ttil gaarren iaffttez, och dero Peær heær rætt nu aff och vuil yafften vueærre y Køffuenhaffuen, och forttøffuer ieg herre³ ttil paa mandag heller ttyssdag⁴, saa atter ieg mig ttil Køffuenhaffuen ttil Peær, om gud vuil, hand ffor syn keærre søn onne mig att ffynne hannom sund. Och hade ieg ffolltt hannom y dag, nu haffuer ieg ffaad saa ontt ffor s. 600mitt beryst, att Peær vuille icke, att ieg skulle derag eud, fførre deæ belliffuer naagde beærre. Kerre Berrtte, rætt nu som mitt berff vuor saa neær ttil skerrffude (!), kom mig din skerriffuellsse ttil haanne, huor aff ieg fformercker, att du haffuer vueærrde møgde eyllt ttil pass, syn du vuost hoss Peær och mig, huilckede du maa ttero ffor vuist mig aff alltt mitt hiarrtte ontt gør, och vuil ynske aff gud, att hand naadligen vuil sparre dig och onne dig ssenar och vuil att fforvunnede(!). Och ssynnz mig icke raadlytt, att du derager udi lofftten, meæn att du haaller dig stelle, ttil gud vuil deæ belliffuer beærre meæd dig. Och eær deæ mig keærtt, att du ftyck deæ barst eøl¹, ymeæn deæ bekomerre dig vuil. Der du vuest naagde annde, Peær och ieg kand bestelle dig ttil gode, att du vuiltt lade vuoss vuide, vuille vui der ttil ffynnz god vuillig och allttid gieærerne vuil gørre, huiz dig keærtt eær, keærne gud aller mettist, ieg dig nu och allttid leænge sund vuil haffue befallitz. Aff Vualleø meæd hast deæn xviii dag aperyllss mdlxxiij.

Meætte Rossenkerranz
egen haand.

Kerre Berrtte, nor dig steæss bod, da gør vuil och lad Peær och mig vuide, huor deæ begiftuer syg meæd din sygdom, din ssundhed att hørre, maa du ttero, for vuist voss keærtt eær etc.

Udskrift²: Erlliig, welbiurdiige frue Birgitte Gøie, min kierre nessoskinndbarnn och besønnderllige guode wenn, gannske wennligenn tillsch¹.

Egenhænd. Orig. med Spor af Segl i Rigsark., Adelsbreve XLIX. 162.

s. 601

s. 602